

# РЕШЕНИЕ

№ 33781

гр. София, 16.10.2025 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 13 състав, в**  
публично заседание на 16.09.2025 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Елица Райковска**

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **9907** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и следващите от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

АССГ е сезиран от С. С. М. с жалба срещу Ревизионен акт /РА/ № Р-22221522005117-091-001/08.06.2023 г., потвърден с Решение № 1233/28.08.2023 г. на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ /ДОДОП/ С.. Жалбоподателят моли РА да бъде отменен в оспорената част. Представява се от адв. Д. И. с пълномощно /л. 170/. Претендира разноски по списък /л. 360/ в размер на 980,00 лв. възнаграждения за вещо лице. Представя писмени бележки.

Ответникът оспорва жалбата. Представява се от юрк. Н. с пълномощно /л. 167/. Представя писмени бележки. Моли разноските да бъдат възложени на жалбоподателя съобразно чл. 161, ал. 3 ДОПК, поради това, че били представени нови доказателства за факти, възникнали след приключване на ревизията, които не можело да бъдат вменени във вина на НАП.

Административен съд София – град след като обсъди доводите и възраженията на страните, както и доказателствата по делото, намира за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ от 06.10.2022 г. /л. 26/ е възложено извършването на ревизия на С. С. М. за установяване на отговорността му за задълженията на „Кино Арена ВТ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]. ЗВР е издадена и подписана с електронен подпис /л. 134 – л. 135/ от Б. И. Б. – началник сектор „Ревизии“ в отдел „Ревизии“ към дирекция „Контрол“ при ТД на НАП В. Т.. За компетентността на органа, възложил ревизията, е представена Заповед РД-01-245/05.05.2022 г. /л. 20/ на изпълнителния директор на ТД НАП С. – Е. Н.; Заповед З-ЦУ-753/05.05.2022 г. на зам.

изпълнителния директор на НАП – Г. Д. /л. 21 – л. 23/; Заповед 3-ЦУ-1765/06.10.2022 г. на зам. изпълнителния директор на НАП – З. Г. /л. 24 – л. 25/. Представени са доказателства за валидни електронни подписи на Е. Н. /л. 162 – л. 163/, Г. Д. /л. 158/ и З. Г. /л. 159 – л. 161/. За правомощията на З. Г. и Г. Д. са представени Заповед ЗЦУ-ОПР-22/22.08.2022 г. /л. 164/, Заповед 3-ЦУ-1499/22.08.2022 г. /л. 165/ на Б. М. – изпълнителен директор на НАП, Заповед ЗЦУ-ОПР-9/21.05.2021 г. на Р. С. – изпълнителен директор на НАП. Представено е удостоверение за валиден електронен подпис на Р. С. /л. 173 – л. 177/ и на Б. М. /л. 177 – л. 180/.

ЗВР е надлежно връчена по електронен път на 20.10.2022 г. /л. 21/.

Със Заповед за изменение на заповед за възлагане на ревизия /ЗИЗВР/ от 17.01.2023 г. /л. 30 – л. 31/ срокът за извършване на ревизията е удължен до 20.02.2023 г. Заповедта е надлежно връчена по електронен път на 17.02.2023 г. /л. 33/.

Със ЗИЗВР от 17.02.2023 г. /л. 34 – л. 35/ срокът за извършване на ревизията е удължен до 20.03.2023 г. Заповедта е надлежно връчена по електронен път на 17.02.2023 г. /л. 37/.

ЗИЗВР са издадени и подписани с електронен подпис от същия административен орган – Б. И. Б.. Представени са удостоверения за валидни ел. подписи /л. 134 – 135/.

В срока по чл. 117, ал. 1 ДОПК е издаден Ревизионен доклад /РД/ № Р-22221522005117-092-001/03.04.2023 г. /л. 38 - 95/ от Н. К. К. – главен инспектор по приходите и ръководител на ревизията и М. Р. Х. – старши инспектор по приходите, определени с горепосочената ЗВР. РД е подписан с електронни подписи от провелите ревизията /л. 136 – л. 137/ и е надлежно връчен по електронен път на ревизираното лице на 11.04.2023 г. /л. 97/. Подадена е молба за удължаване на срока за възражение срещу РД /л. 28 от папка 2 от 8/, която е одобрена, за което е връчено уведомление за удължаване на срока до 25.05.2023 г. /л. 29 от папка 2 от 8/. Срещу РД е постъпило възражение от 23.05.2023 г. /л. 24 - л. 28 папка 2 от 8/.

В срока по чл. 119, ал. 2 от ДОПК е издаден Ревизионен акт /РА/ № Р-22221522005117-091-001/08.06.2023 г. /л. 115 – л. 131/ от компетентните органи съгласно чл. 119, ал. 2 ДОПК – Б. И. Б. и Н. К. К., подписан с електронни подписи, като е надлежно връчен на ревизираното лице по електронен път на 08.06.2023 г. /л. 133/. С РА на С. М. е установена отговорност по чл. 19, ал. 2 ДОПК за задълженията на Кино Арена ВТ ЕООД за корпоративен данък за периода 01.01.2018 г. – 31.12.2019 г.; за ДДС за периода 01.10.2017 г. – 30.04.2021 г.; за данък върху дивидентите и ликвидационните дялове на местни и чуждестранни физически лица за периода 01.10.2018 г. – 31.12.2020 г.; за ДОО за осигурители за периода 01.01.2017 г. – 30.09.2017 г.

Срещу РА, в срок – на 21.06.2023 г., е подадена жалба по административен ред /л. 141 – л. 144/, с която се обжалва РА в цялост. Във връзка с жалбата в срок е издадено Решение № 1233/28.08.2023 г. на Директора на ДОДОП С. /л. 10 – 18/, което е надлежно връчено по електронен път на ревизираното лице на 28.08.2023 г. /л. 19/.

В Решението на директора на ДОДОП се установява, че с РА не е ангажирана отговорност по чл. 19, ал. 2 ДОПК за задължения на Кино Арена ВТ ЕООД за ДДС главница и лихви за данъчни периоди 01.10.2017 г. – 31.10.2018 г., 01.03.2020 г. – 31.03.2020 г., 01.05.2020 г. – 31.05.2020 г., 01.07.2020 г. – 31.08.2020 г., 01.10.2020 г. – 31.10.2020 г. и 01.12.2020 г. – 28.02.2021 г.; за ДДС главница за периодите 01.11.2018 г. – 28.02.2019 г.; за корпоративен данък главница за периода 01.01.2018 г. – 31.12.2018 г.; данък върху дивидентите и ликвидационните дялове на местни и чуждестранни физически лица главница за периода 01.10.2018 г. – 31.12.2018 г.; задължения за осигурителни вноски за ДОО за осигурител главница и лихви за периода 01.01.2017 г. – 30.09.2017 г. На това основание в тази част поради липса на правен интерес от оспорване на акта жалбата е оставена без разглеждане като недопустима.

В останалата част РА е потвърден. Предвид това спорна остава отговорността на ревизираното

лице за установените на Кино Арена ВТ ЕООД задължения за ДДС в размер на 242 111,31 лв. за периодите: 01.03.2019 г. – 28.02.2020 г., 01.04.2020 г. – 30.04.2020 г., 01.06.2020 г. – 30.06.2020 г., 01.09.2020 г. – 30.09.2020 г., 01.11.2020 г. – 30.11.2020 г. и 01.03.2021 г. – 30.04.2021 г., както и съответните лихви в размер на 129 738,80 лв. за периодите: 01.11.2018 г. – 28.02.2020 г., 01.04.2020 г. – 30.04.2020 г., 01.06.2020 г. – 30.06.2020 г., 01.09.2020 г. – 30.09.2020 г., 01.11.2020 г. – 30.11.2020 г. и 01.03.2021 г. – 30.04.2021 г.; за задължения за корпоративен данък в размер на 876,37 лв. за периода 01.01.2019 г. – 31.12.2019 г., както и съответните лихви в размер на 2 744,93 лв. за периода 01.01.2018 г. – 31.12.2019 г.; за задължения за данък върху дивидентите и ликвидационните дялове на местни и чуждестранни физически лица в размер на 64 036,76 лв. за периода 01.01.2019 г. – 31.12.2020 г., както и съответните лихви в размер на 24 314,21 лв. за периода 01.10.2018 г. – 31.12.2020 г.; за задължения за лихви за осигурителни вноски за ДОО за осигурителя в размер на 1,58 лв. за периода 01.09.2017 г. – 30.09.2017 г. Така отговорността на С. М. е ангажирана за задължения на дружеството в общ размер от 463 823,96 лв.

В рамките на съдебното производство от жалбоподателя е представено Разпореждане от 23.06.2025 г. по изпълнително дело №[ЕИК]/2019 г. по описа на ТД на НАП П., офис С. 3. срещу Кино Арена ВТ ЕООД /л. 349 – л. 351/, както и Справка за задълженията на Кино Арена ВТ ЕООД към 11.09.2025 г. /л. 352 – л. 353/.

По делото е допусната и изслушана съдебно-счетоводна експертиза (ССЕ) /л. 206 – л. 216/ с въпроси, формулирани от жалбоподателя /л. 183/, както и допълнителна ССЕ /л. 317 – л. 321/ с въпроси, формулирани от жалбоподателя /л. 286/.

При така установената фактическа обстановка съдът мотивира следните правни изводи:

Съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК съдът преценява законосъобразността и обосноваността на ревизионния акт, като изследва дали същият е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материално-правните разпоредби по издаването му.

Видно от описаните по-горе документи, ревизионното производство е възложено и извършено от органи по приходите, които са от ТД на НАП В. Т., докато адресът на ревизираното лице е в [населено място], за което компетентна съгл. ДОПК по правило е ТД на НАП С.. Същевременно и с оглед ТР № 3 от 26.06.2025 г. по ТД № 2 от 2024 г. на ВАС ревизията е възложена от компетентни органи и РА е издаден от компетентни органи по чл. 119, ал. 2 ДОПК, в предвидената форма и съдържа реквизитите по чл. 120, ал. 1 ДОПК. Съгласно ТР № 3 от 26.06.2025 г. не е нищожен ревизионен акт, издаден в резултат на ревизия, възложена от орган по приходите – служител на една териториална дирекция на Националната агенция за приходите, определен със заповед по чл. 112, ал. 2, т. 1 ДОПК на директора на друга териториална дирекция на Националната агенция за приходите въз основа на заповеди по чл. 12, ал. 6, изречение първо ДОПК и чл. 10, ал. 9 от Закона за Националната агенция за приходите, по отношение на лице, за което съгласно правилата на чл. 8 ДОПК компетентни са органите на втората (другата) териториална дирекция. Такъв именно е и настоящият случай.

Споразумението за удължаване на срока за произнасяне на директора на ДОДОП е сключено при спазване на чл. 156, ал. 7 ДОПК. Решението на директора на ДОДОП е също в кръга на правомощията му.

Видно от приложените копия на процесните РА, РД, ЗВР и ЗИЗВР, както и заповедите, доказващи компетентността на органите, същите са подписани с електронен подпис. Съдът кредитира електронните подписи по аргумент от разпоредбата на чл. 25, т. 1 от Регламент (ЕС) № 910/2014 на ЕП и на Съвета от 23 юли 2014 година относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на

Директива 1999/93/ЕО, в сила от 01.07.2016 г. съгл. чл. 52, както и на чл. 5, т. 2, предл. 2 и 3 от Директива 1999/93/ЕО НА ЕП и на Съвета от 13 декември 1999 година относно правната рамка на Общността за електронните подписи, съгласно които правната сила на електронния подпис не може да бъде оспорена на основание, че същият не се основава на квалифицирано електронно удостоверение. Въпреки цитираните разпоредби, ответникът е представил и надлежни доказателства за издадените КЕП на лицата, издали ЗВР, РД и РА и заповедите.

В административното производство не са допуснати нарушения на производствените правила. РД и РА са издадени в сроковете съответно по чл. 117, ал. 1 от ДОПК РА и по чл. 119, ал. 2 ДОПК. Извършените процесуални действия и събраните в хода на административното производство доказателства са подробно описани в РД и РА и не следва да бъдат преповтаряни в настоящото решение.

Относно материалната законосъобразност на РА:

По спорния предмет законосъобразно ли е ангажирана отговорността на управителя на Кино Арена ВТ ЕООД, С. М., по чл. 19, ал. 2 ДОПК за задълженията на дружеството, съдът намира че не са налице условията за ангажиране на отговорността на управителя.

Въпреки че органите по приходите не са конкретизирали коя от двете алтернативи на чл. 19, ал. 2 ДОПК са приели за изпълнена, то съобразно изложените мотиви в РД и РА очевидно за изпълнен са приели чл. 19, ал. 2, т. 1, предложение 2 ДОПК, като във връзка с изложената фактическа обстановка съдът намира чл. 19, ал. 2, т. 2 ДОПК за неприложим в случая поради липса на изпълнение на фактическия състав. Неприложимостта на чл. 19, ал. 2, т. 1, предложение 1 ДОПК е констатирано и от органите по приходите в РД, РА и Решението на Директора на ДОДОП /л. 11 гръб/.

За да е изпълнен фактическият състав на чл. 19, ал. 2, т. 1, предложение 2 ДОПК следва да са налице следните елементи: непогасени публични задължения на Кино Арена ВТ ЕООД; качеството на Кино Арена ВТ ЕООД на задължено лице по чл. 14, т. 1 или т. 2 ДОПК, С. М. следва да е действал в качеството си на управител, член на орган на управление, прокурист, търговски представител, търговски пълномощник на задължено юридическо лице; недобросъвестност на действията на С. М.; отчуждаване на имущество, включително предприятието, на задълженото лице безвъзмездно или по цени, значително по-ниски от пазарните, което да води до намаляване на имуществото на задълженото лице, вследствие на което задълженията да не могат да бъдат събрани; каузална връзка между недобросъвестните действия по намаляването на имуществото и невъзможността за погасяване на задълженията.

Не е спорно между страните, че Кино Арена ВТ ЕООД е задължено лице по смисъла на чл. 14 ДОПК; че има непогасени публични задължения, възникнали по подадени декларации по чл. 92 ЗКПО, чл. 125 ЗДДС и декларации - Образец 6; както и че С. М. е действал в качеството си на управител на задълженото юридическо лице за целия ревизиран период, а именно 01.01.2017 г. – 30.04.2021 г.

Спорно се явява дали жалбоподателят е извършил отчуждаване на имущество, включително предприятието, на задълженото лице безвъзмездно или по цени, значително по-ниски от пазарните, което да доведе до намаляване на имуществото и невъзможност за събиране на вземанията, както и дали това е извършено недобросъвестно. С. М. учредява Арена А. ЕАД, като прави непарична вноска в капитала на Арена А. ЕАД в размер на 7 404 000,00 лв., която представлява движими вещи, собственост на Кино Арена ВТ ЕООД. Непаричната вноска е обявена в Търговския регистър /ТР/ на 28.09.2018 г. Непаричната вноска е оценена от три независими вещи лица, като това е извършено при спазване изискванията на чл. 72, ал. 2 от Търговския закон /ТЗ/, което се признава от органите по приходите /л. 12 гръб/. Срещу тази

вноска на Кино Арена ВТ ЕООД са записани 74 040,00 броя поименни акции от капитала на Арена А. ЕАД. С джиро от 01.10.2018 г. Кино Арена ВТ ЕООД прехвърля на АСГ АД 74 040 броя поименни акции от капитала на Арена А. ЕАД, записани срещу непарична вноска в размер на 7 404 000,00 лв. На 01.04.2019 г. АСГ АД, представлявано от С. М. джиросва временно удостоверение от 28.09.2018 г. за 74 040 броя акции от капитала на Арена А. ЕАД на Кино Арена ВТ 2012 АД, което съгласно справка в ТР от 16.05.2012 г. до 10.10.2023 г. е едноличен собственик на капитала на Кино Арена ЕООД. По силата на споразумение за заместване от 26.01.2023 г. между Кино Арена ВТ ЕООД, АСГ АД и Кино Арена ВТ 2012 АД във връзка със задълженията между тях, възникнали по повод продажната цена на акциите от капитала на Арена А. ЕАД, Кино Арена ВТ 2012 АД следва да замести АСГ АД в задължението на последното към Кино Арена ВТ ЕООД за задължението в размер на 7 404 000,00 лв. Съгласно това споразумение се погасява задължението на АСГ АД към Кино Арена ВТ ЕООД, както и задължението на Кино Арена ВТ 2012 АД към АСГ АД. Със споразумението е уговорено дължимата сума в размер на 7 404 000,00 лв. да бъде заплатена от Кино Арена ВТ 2012 АД на Кино Арена ВТ ЕООД. Последвалите разпоредителни сделки след апорта на непаричната вноска в капитала на Арена А. ЕАД и джиросването на акциите на АСГ АД, които не са извършени от Кино Арена ВТ ЕООД не са от значение за настоящия спор, защото Кино Арена ВТ ЕООД не е било страна по тях. Релевантни за отговорността по чл. 19, ал. 2 ДОПК са не всички намаляващи имуществото на задълженото лице действия на разпореждане, а само изчерпателно изброените в разпоредбата /в този смисъл е напр. Решение по адм. д. № 3659/2025 г. на ВАС/. Апортът е извършен от Кино Арена ВТ ЕООД срещу вписване на поименни акции, които представляват 100 % от капитала на Арена А. ЕАД, тоест сделката не води до намаляване на имуществото на Кино Арена ВТ ЕООД. На второ място, разпореждането с активи е извършено при спазване условията на чл. 72, ал. 2 ТЗ с оценка от три независими вещи лица, като активите са изброени индивидуално и оценени индивидуално. Така не е налице изпълнение на състава на чл. 19, ал. 2, т. 1, предл. 2 ДОПК, който изисква имуществото да е отчуждено безвъзмездно или по цени, значително по-ниски от пазарните. По отношение недобросъвестността по чл. 19, ал. 2 ДОПК, то тя се приравнява от теорията на умисъл /така Решение по адм. д. № 3659/2025 г. на ВАС/, като константната практика на ВАС изисква знание за наличието на публичните задължения в момента на разпореждането с имуществото /така Решение по адм. д. № 3889/2025 г. на ВАС, Решение по адм. д. № 4068/2025 г. на ВАС, Решение по адм. д. № 3194/2025 г. на ВАС и др./. Съгласно чл. 19, ал. 10 ДОПК се смята, че е налице недобросъвестност по смисъла на ал. 2, когато действието е извършено след деклариране и/или установяване на задълженията до една година от декларирането и/или издаването на акта за установяване на задължението. В случая aportът е извършен при знание за наличие на декларирани задължения и следователно може да бъде приета недобросъвестност. Наличието на последния елемент от фактическия състав на чл. 19, ал. 2 ДОПК, а именно каузална връзка между недобросъвестното действие и невъзможността за събиране на публичните вземания, не е налице. Ревизирият период включва задължения на дружеството от 01.01.2017 г. до 30.04.2021 г. и за тях е ангажираната отговорността на С. М.. Този период включва задължения на дружеството, които са възникнали след разпоредителните действия с имуществото, което е датата на апорта, а именно 28.09.2018 г. Тълкуването на нормата на чл. 19, ал. 10 от ДОПК налага извода, че основание за отговорност по този ред е налице тогава, когато действието, в случая това по чл. 19, ал. 2, т. 1 от ДОПК, е извършено след декларирането или установяването на задължението с друг акт, поради което такава отговорност не възниква, ако към момента на извършване на въпросното действие, задълженията все още не са установени по

основание и размер, т. е. не може да има отговорност за бъдещи задължения /така Решение по адм. д. № 10045/2024 г. на ВАС/. В случая апортът е извършен при знание за налични задължения на дружеството. Както е установено, на 17.01.2019 г. е било образувано изпълнително дело ИД №[ЕИК]/17.01.2019 г. за задълженията на дружеството /л. 279 от папка 5 от 8/. Със заключението по допълнителната ССЕ /л. 321/ се доказва, че задълженията на дружеството преди 11-ти месец 2018 г., за които е образувано изпълнителното дело, възлизат на 0,01 лв. лихви по ДДС за м. 10.2017 г., както и 4,72 лв. ДОО за м. 09.2017 г. Така категорично не може да се възприеме твърдението на органите по приходите, че апортът от 28.09.2018 г. е извършен с цел да се възпрепятства събирането на публични вземания или разпореждането с имущество води до несъбираемост, а следва да се възприеме твърдението на жалбоподателя, че е преструктурирал с цел запазване на дейността на кината с оглед заплахата от кредитор, което се признава като факт и в Решението на директора на ДОДОП.

С оглед изложеното съдът намира, че не е изпълнен фактическият състав на чл. 19, ал. 2, т. 1, предл. 2 ДОПК и не следва да се ангажира отговорността на С. М. за задълженията на Кино Арена ВТ ЕООД.

В допълнение, отговорността по чл. 19 ДОПК е субсидиарна по смисъла на чл. 20 ДОПК /така Решение по адм. д. № 3365/2025 г. на ВАС/, тъй като се ангажира отговорност на трето лице за задължения за данъци и/или осигурителни вноски на юридически лица и това е видно, както от самата правна норма, така и от приетото в ТР № 5/29.03.2021 г. по тълк. дело № 7/2019 г. на Общото събрание на съдиите от Първа и Втора колегия на Върховния административен съд. Съгласно чл. 20 ДОПК в случаите по чл. 19 обезпечението и принудителното изпълнение се насочва първо срещу имуществото на задълженото лице, за чието данъчно или осигурително задължение се носи отговорност. Във връзка с това се явява основателно възражението на жалбоподателя, че органите по приходите не са предприели необходимите действия по събиране на публичните вземания на първо място от задълженото дружество и неправилно за това се ангажира отговорността на ревизираното лице. Установено е, че по образуваното ИД №[ЕИК]/17.01.2019 г. са правени плащания, което се доказва от разпорежданията за разпределение на публичния изпълнител /л. 230 – л. 258/, както и че и в настоящия момент се извършват плащания по изпълнителното дело, документирано с Разпореждане от 23.06.2025 г. /л. 349/. В допълнение, Кино Арена ВТ ЕООД е предоставило информация за вземанията си от трети лица, което се удостоверява и със справка на ТД на НАП П. от 03.12.2021 г. /л. 22 – л. 23 от папка 3 от 8/. Вземанията от трети лица представляват издадени изпълнителни листове за вземания срещу Тандем филм ЕООД от 27.09.2017 г. за сумата от 324 548,81 лв. /л. 28 от папка 3 от 8/ и от 20.08.2018 г. за сумата от 21 559,00 лв. /л. 24 от папка 3 от 8/. Съобразно чл. 215, ал. 1, т. 2 ДОПК принудителното изпълнение може да бъде извършено чрез изпълнение върху вземания на длъжника. С оглед на това, съдът намира, че е нарушен принципът за субсидиарност по чл. 20 ДОПК, като следователно неправомерно е ангажирана отговорността на С. М. без да се предприети активни действия по принудително изпълнение срещу Кино Арена ВТ ЕООД. Несъстоятелни се явяват в тази връзка възраженията на ответника, че задълженото лице е правило плащания, но задълженията не са изцяло погасени. Последното не се явява предмет на настоящия процес, а следва да бъде уредено в производството по изпълнителното дело, особено предвид факта, че единственото задължение, което е възникнало преди апорта и е останало непогасено

съгласно представената справка за задълженията на дружеството към 11.09.2025 г. /л. 352 – л. 353/, е за периода до 30.10.2017 г. за лихви за ДОО в размер на 1,21 лв. Описаните факти са били известни на органите по приходите, а незаконосъобразността на РА се дължи на неправилно субсумиране от тяхна страна, така че възражението на ответника за възлагане на разноските от настоящото производство на жалбоподателя са неоснователни.

Предвид изложеното, заключенията на ревизиращия екип, потвърдени с решението на директора на ДОДОП, се явяват неправилни. Незаконосъобразно на основание чл. 19, ал. 2 ДОПК е ангажирана отговорността на жалбоподателя за задълженията на Кино Арена ВТ ЕООД.

Крайният извод на съда е за основателност на инициираното от С. М. оспорване.

При този изход на спора претенцията на процесуалния представител на жалбоподателя за присъждане на разноските по делото, извършени за ССЕ, следва да бъде уважена за претендираната сума в размер от 980,00 лв.

Така мотивиран и на основание чл. 160, ал. 1 и чл. 161, ал. 1 ДОПК Административен съд - София град, III-то отделение, 13-ти състав

### **РЕШИ:**

**ОТМЕНЯ** по жалбата на С. С. М. Ревизионен акт № Р-22221522005117-091-001/08.06.2023 г. в обжалваната част, потвърдена с Решение № 1233/28.08.2023 г. на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“, с който на основание чл. 19, ал. 2 ДОПК е ангажирана отговорността му на управител за задължения на Кино Арена ВТ ЕООД в общ размер от 463 823,96 лв.

**ОСЪЖДА** Националната агенция за приходите да заплати на С. С. М., ЕГН [ЕГН], направените по делото и претендирани разноси за вещо лице в размер общо на 980,00 лв.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

СЪДИ

Я: